

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Συλλεκτική έκδοση στα γαλλικά ποιημάτων του Νίκου Λυγερού

Αφιερωμένα στις αθώες ψυχές των 1,5 εκατομμυρίου Αρμενίων, θύματα της τουρκικής γενοκτονίας...

Τεράστιο ήταν το ενδιαφέρον των ανθρώπων της τέχνης της γραφής, αλλά και ντόπιων Αρμενίων που συμμετείχαν στην χθεσινή μυσταγωγία, με αφορμή την παρουσίαση στα γαλλικά των ποιημάτων που ενέπνευσαν τον Νίκο Λυγερό, εκθέτοντας το δικό τους μήνυμα κατά της λήθης. Συνδιοργανωτές το πολιτιστικό κέντρο το σπίτι της Αντουανέτας,

γήσει την έννοια του «σταυρού του δράκου» που μπορεί να φανεί οξύμωρο για ελληνικό πολιτισμό, αλλά ο δράκος ήταν πολύ σημαντικός για την ιστορία της Αρμενίας και τον πολιτισμό της. Κατά συνέπεια εγώ το χρησιμοποίησα σαν θα έλεγα το κεντρικό πρόσωπο, σε ένα διαχρονικό πλαίσιο που αφορά την γενοκτονία έτσι ώστε να αναδειχθεί η πρώτη γενοκτονία

του 20ού αιώνα που χαρακτήρισε και έγινε το στίγμα όλου του αιώνα και της σκληρότητάς του, αλλά και την συμβολή της όσον αφορά την έννοια της γενοκτονίας και το πόσο σημαντικό είναι να διεκδικούμε δικαιώματα όταν καταπατούν ανθρώπους και όταν γίνεται ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Ακόμα και τώρα γίνεται αγώνας. Έχουμε πολλές αναγνωρίσεις, αυτός ο αγώνας συνεχίζεται, δίνει και το μονοπάτι για τις άλλες γενοκτονίες, όπως είναι η γενοκτονία των Ποντίων, δείχνει τον δρόμο, όταν αυτός που έπραξε την γενοκτονία δεν αποδέχεται το έγκλημά του, πόσο δύσκολο είναι να αποδείξεις ότι είσαι αθώος, θύμα αλλά και δίκαιος. Εγώ ασχολούμαι με το θέμα της αναγνώρισης της γενοκτονίας περισσότερο στην Γαλλία, ήμουν και διεθνής παρατηρητής στις εκλογές στο Ναγκόρνο Καραμπάχ ένα κομμάτι της Αρμενίας, άρα έχω μία άμεση επαφή με αυτόν τον πολιτισμό και διαχρονικά με την ποίησή του. Άρα μέσα σε αυτό το πλαίσιο ήθελα και εγώ να κάνω μία αναφορά στην γαλλική γλώσσα, γιατί ο πληθυσμός είναι πιο προσβάσιμος με αυτό το θέμα, υπάρχει και

το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που είναι πιο παραδοσιακό στην Γαλλία, άρα αυτό ήταν το γενικό πλαίσιο και ήθελα το εξώφυλλο να το κάνει η Σύνη Αναστασιάδη για να δώσει το στίγμα της, που όπως βλέπετε θυμίζει την σημαία της Αρμενίας».

Ουσιαστική συνεργάτης στην όλη προσπάθεια, η ζωγράφος Σύνη Αναστασιάδου, που μίλησε για τη συνεργασία αυτή που άρχισε πέρυσι τον Δεκέμβριο και ολοκληρώθηκε με την έκδοση του βιβλίου. «Ο κ. Λυγερός είχε κάνει τα ποιήματα για το αρμενικό και οι Αρμένιοι της Γαλλίας ήθελαν να βγάλουν την ποιητική συλλογή κι εγώ φιλοτέχνησα το εξώφυλλο με την δική του βοήθεια, γράφοντας ποιήματα, μπηκά και εγώ μέσα. Η γενοκτονία είναι κάτι που πέρασε μέσα στο DNA μου γιατί και εγώ είμαι ποντιακής καταγωγής και είχα κάνει το 1995 μία σειρά με το όνομα «Υπαρξιακός προβληματισμός» που ήταν αφιερωμένη στην Κύπρο, στην γενοκτονία των Αρμενίων και στην γενοκτονία των Ποντίων. Και τώρα ξαναμπήκα στο θέμα, το διάβασα, το αγάπησα και είπαμε να ακουμπήσουμε και εμείς ένα λουλούδι στην μνήμη τους. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο».

Τα χρώματα που επιλέξατε στο εξώφυλλο είναι τυχαία;

«Όχι, είναι η σημαία. Πορτοκαλί, γαλάζιο και κόκκινο και είναι το ποίημα του κ. Λυγερού που με έκανε να τελειώσω τον πίνακα, το οποίο είναι «Τα πανιά της γης» θα πει η Σύνη δίνοντας και πάλι καταλυτικά το στίγμα της».

Η αντιπρόεδρος του συλλόγου ελληνογαλλικής φιλίας «Το σπίτι της Αντουανέτας» Φωτεινή Τοζακίδου, αντιπρόεδρος αναφέρθηκε στην παρουσίαση της ποιητικής συλλογής «Ο σταυρός του δράκου», που είναι αφιερωμένη ιδιαίτερα στην γενοκτονία των Αρμενίων που ήταν ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Η εκδήλωση από μόνη της αποτελεί σεβασμό στην μνήμη των θυμάτων της γενοκτονίας των Αρμενίων και για προκαλεί προβληματισμό. «Να προβληματιστούμε πάνω στην θηριωδία κάποιων κέντρων, κάποιων ανθρώπων, με στόχο την εξόντωση των λαών. Γίνεται στο Σπίτι της Αντουανέτας, γιατί η Αντουανέτα Δεμριτζάν, η δασκάλα μας των γαλλικών, ήταν και αρμενικής καταγωγής και πραγματικά θα χαίροταν πάρα πολύ και θα ένιωθε μία βαθειά συγκίνηση αν ζούσε και έβλεπε αυτή την εκδήλωση σήμερα. Όπως κατανοεί κανείς δεν είναι εμπορική εκδήλωση, δεν είναι εκδήλωση για να πουληθούν τα βιβλία, άλλωστε τα αντίτυπα είναι μόνο 100, είναι συλλεκτικά, τα οποία πραγματικά μας μεταφέρουν το μήνυμα των γενοκτονιών των λαών, ένα θέμα το οποίο απασχολεί πολύ τον κ. Λυγερό μέσα στα πολλά άλλα ενδιαφέροντα και τις πολλές άλλες δραστηριότητες που έχει».

Την εκδήλωσή μας πλαισίωσαν δύο πολύ γνωστοί μουσικοί στην πόλη της Αλεξανδρούπολης, η Μάγια Βενετικίδου στα πλήκτρα και ο Κώστας Βενετικίδης βιρτουόζος στο τσέλο, ενώ απήγγειλαν ποιήματα της συλλογής του κ. Λυγερού φοιτητές, ενώ την παράσταση έκλεψε ο μικρός Έρικ μαθητής δημοτικού που απήγγειλε ένα ποίημα στα Αρμενικά.

Μελαχρονή Μαρτίδου

Κυκλοφορεί σε 100 αντίτυπα με εξώφυλλο της ζωγράφου Σύνης Αναστασιάδη

η αρμενική κοινότητα, ο σύλλογος ελληνογαλλικής φιλίας, οι εκδόσεις Σπανίδη, ενώ πολλές εκλεκτές παρουσίες τίμησαν αυτή την μεσοτύχη περιχομένου και πολλαπλών μηνυμάτων γιορτή.

Για μας η συγκίνηση είναι μεγάλη που ως πρόεδρος της αρμενικής κοινότητας Αλεξανδρούπολης συνδιοργανώνουμε με το σπίτι της Αντουανέτας, την εκδήλωση που αφορά στην παρουσίαση των ποιημάτων του Νίκου Λυγερού «Ο σταυρός του δράκου», θα πει η Λούσυ Σαρκισιάν. «Έχω την χαρά και την τιμή να προλογίσω την εκδήλωση αυτή και να για εμάς η συγκίνηση είναι μεγάλη γιατί ένας ποιητής, στοχαστής όπως ο Νίκος Λυγερός εμπνέεται για τα ποιήματά του από την γενοκτονία των Αρμενίων, ερευνά για την γενοκτονία, ασχολείται με το αρμενικό ζήτημα και αυτή είναι η χαρά μας και τη νίκη του αγώνα των Αρμενίων να ασχολούνται όχι πια μόνο οι Αρμένιοι με το θέμα αυτό. Και αποδεικνύει στην πράξη ότι ο αγώνας αυτός της διεκδίκησης της αναγνώρισης της γενοκτονίας των Αρμενίων γίνεται πια πράξη» προσθέτει. Αξίζει να θυμηθούμε ότι η γενοκτονία των Αρμενίων είναι η πρώτη γενοκτονία του 20ού αιώνα. Έχει αρχίσει τον Απρίλη του 1915 και εξολοθρεύτηκαν και εξοντώθηκαν 1,5 εκ. Αρμένιοι την εποχή εκείνη. Από εκεί και πέρα και μέχρι τώρα οι Αρμένιοι της διασποράς και όχι μόνο, αλλά και οι Αρμένιοι της Αρμενίας αγωνίζονται ενάντια στην λήθη του γεγονότος αυτού και αυτό δεν αποτελεί για τους Αρμένιους μία μαύρη σελίδα της ιστορίας τους, αλλά είναι ένα κίνητρο για αγώνα και για διεκδίκηση. Αυτό το συναίσθημα της αδικίας σε βάρος του λαού τους συγκινεί και τους κινητοποιεί ώστε να αγωνίζονται συνέχεια στην διεκδίκηση της αναγνώρισης της γενοκτονίας και πραγματικά έχει αναγνωριστεί η γενοκτονία από πολλά εθνικά κοινοβούλια κρατών, από το ελληνικό κοινοβούλιο αναγνωρίστηκε το 1996, από το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο το 1987 και με τελευταία νίκη την αναγνώριση από την επιτροπή των εξωτερικών υποθέσεων της Αμερικανικής τον Οκτώβριο που μας πέρασε και πια το ζήτημα το αρμενικό αρχίζει να αφορά όλη την ανθρωπότητα.

«Βλέπουμε παρ' όλη την παγκοσμιοποίηση, παρ' όλη την απάθεια αυτή που προσπαθούν να μας οδηγήσουν, για τους Αρμένιους η διεκδίκηση της αναγνώρισης της γενοκτονίας δεν είναι αυτός ο στόχος τους, η διεκδίκηση από τους ίδιους, αλλά θέλουν και αγωνίζονται αυτό το θέμα να αφορά όλους τους λαούς, γιατί ακριβώς πιστεύουμε είναι ευθύνη όλης της ανθρωπότητας μόνο αν αντιδράσουμε και παλέψουμε ενάντια στη λήθη, θα μπορούσαμε να αποτρέψουμε και μελλοντικές άλλες γενοκτονίες του τύπου αυτού που συνεχίζονται να γίνονται δυστυχώς και σήμερα» θα πει η κ. Σαρκισιάν.

Ο ΝΙΚΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ υπήρξε διεθνής παρατηρητής στις εκλογές στο Ναγκόρνο Καραμπάχ

Ο λόγος ανήκει όμως στον ποιητή και συγγραφέα τον Νίκο Λυγερό ο οποίος μας εκπλήσσει κάθε εβδομάδα θετικά. Το νέο βιβλίο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Σπανίδη σε 100 συλλεκτικά αντίτυπα.

Το βιβλίο είναι ένα αφιέρωμα στην γενοκτονία των Αρμενίων. Τα ποιήματα είναι στα γαλλικά, προσπαθεί να εξη-

